

مقایسه پایداری میکروارگانسیم‌های فلور دهان در دو نوع ماده قالب‌گیری هیدروکلونید غیر قابل برگشت و سیلیکون تراکمی

دکتر مریم معماریان^۱ - دکتر بهزاد ویسی^۲

۱- استادیار گروه آموزشی پروتزه‌های دندان‌دانی دانشکده و مرکز تحقیقات دندانپزشکی دانشگاه علوم پزشکی تهران

۲- دندانپزشک

چکیده

زمینه و هدف: آلودگی قالبهای گرفته شده به خون و بزاق یافته‌ای شایع می‌باشند. هدف از این مطالعه بررسی میزان حمل و پایداری برخی از میکروارگانسیم‌های فلور میکروبی دهان بر روی قالبهای هیدروکلونید غیر قابل برگشت و الاستومر می‌باشد. روش بررسی: در این مطالعه تجربی یک تایپودنت استریل فک بالا در پی غوطه‌وری در محلولی شامل ۱۰^۸ میکروارگانسیم، استافیلوکوکوس اورئوس، استرپتوکوکوس موتانس و کاندیدا آلبیکانس آلوده گشت. از تایپودنت‌های آلوده با هیدروکلونید غیر قابل برگشت (بایر-ایرالژین) و همچنین سیلیکون تراکمی (اسپیدکس) قالب تهیه شده و بعد از شستشو با آب استریل در محیط کشت اختصاصی قرار گرفته و تعداد میکروارگانسیم‌های حمل شده شمارش شدند. در مرحله‌ای دیگر در زمانهای سی و شصت دقیقه و همچنین سه و پنج ساعت بعد از قالب‌گیری از قالبهای آلوده نمونه برداشته شد تا میزان پایداری میکروارگانسیم‌ها بررسی گردد. در مرحله سوم بعد از تهیه سوسپانسیون میکروبی اثر ضد میکروبی دو غلظت هیپوکلریت سدیم در چهار زمان متفاوت بررسی گردید. تجزیه و تحلیل داده‌ها به کمک نرم‌افزار SPSS و آزمونهای Kolmogorov-Smirnov و 3way Anova و Tukey HSD انجام شد.

یافته‌ها: نوع مواد قالب‌گیری، مدت زمانی که قالب بر روی مانکن آلوده به میکروارگانسیم باقی می‌ماند و نوع میکروارگانسیم، بر تعداد کلونی‌های انتقال یافته تأثیر دارند ($P.v = 0/0001$). همچنین اثر متقابل دو به دو و نیز هر سه این عوامل در کنار یکدیگر از نظر آماری معنی‌دار است ($P.v = 0/0001$). میکروارگانسیم‌های مورد نظر در غلظت ۰/۵٪ هیپوکلریت سدیم در زمان یک دقیقه چه در قالبهای آلژیناتی و چه اسپیدکس رشد کردند درحالی‌که در زمانهای سه و پنج و ده دقیقه غوطه‌وری در ماده ضد عفونی کننده هیچ یک از میکروارگانسیم‌ها رشد نکردند. این آزمایش در غلظت ۰/۶٪ هیپوکلریت سدیم نیز انجام شد و میکروارگانسیم‌ها تنها در آلژینات‌های بایر و ایرالژین بعد از یک دقیقه غوطه‌وری رشد کردند.

نتیجه‌گیری: هیدروکلونیدها خصوصاً ایرالژین میزان میکروارگانسیم بیشتری را حمل کرده و هر چه زمان قالب‌گیری طولانیتر باشد میزان میکروارگانسیم حمل شده بیشتر است.

کلیدواژه‌ها: کنترل عفونت - فلور دهانی - آلژینات - سیلیکون - استافیلوکوکوس اورئوس - استرپتوکوکوس موتانس - کاندیدا آلبیکانس.

پذیرش مقاله: ۱۳۸۸/۷/۹

اصلاح نهایی: ۱۳۸۸/۵/۱۱

وصول مقاله: ۱۳۸۷/۱۰/۹

نویسنده مسئول: دکتر مریم معماریان، گروه آموزشی پروتزه‌های دندان‌دانی دانشکده دندانپزشکی دانشگاه علوم پزشکی تهران e.mail:memarian@sina.tums.ac.ir

مقدمه

کنترل عفونت یک روش تیمی است، هر یک از اعضای تیم می‌بایست روشهای کنترل عفونت را به نحو صحیح به کار گیرند. روشهای مؤثر کنترل عفونت شامل شست و شوی صحیح دستها، استفاده از وسایل محافظ شخصی، ایمن سازی، کاربرد صحیح و ایمن وسایل تیز و برنده، استفاده صحیح از روشهای استریلیزاسیون و ضدعفونی

بنابر ویژگیهای خاص در حرفه دندانپزشکی این حرفه می‌تواند نقش بسیار مهمی در انتقال عفونت داشته باشد. در یک روز کاری، بیماران بسیاری مراجعه می‌کنند. حجم زیاد کار و ارتباط با خون و بزاق که از اجزای تفکیک ناپذیر در دندانپزشکی هستند احتمال برخورد با میکروارگانسیم‌های پاتوژن را در پرسنل دندانپزشکی افزایش می‌دهد. (۱)